

Hrvatski kadet

Other document types / Ostale vrste dokumenata

Publication year / Godina izdavanja: **2024**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:249:505282>

Rights / Prava: [In copyright/Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2025-03-24**

Repository / Repozitorij:

[Repository of Croatian Defence Academy "Dr. Franjo Tuđman"](#)

HRVATSKI

KADETR

SVIBANJ 2024.

BROJ 14

INTERVJU S BRG DUHOVIĆEM

EMILYO+ AKTIVNOSTI

POSJET BRG ČOKOLIĆA

Pozdrav svima!

S ponosom vam predstavljam naše najnovije izdanje kadetskog lista. Na sljedećim stranicama za vas smo pripremili zanimljive i edukativne sadržaje popraćene najzanimljivijim kadetskim aktivnostima.

Ovaj broj istražuje širok spektar tema, od obuke na kampovima do posjeta bivšim kolegama kadetima u njihovim postrojbama. Pročitajte naše intervjuje s profesorima koji dijele svoje stručno znanje i iskustvo, istražite priče o uspjesima svojih kolega i otkrijte nešto o obuci pilota u vojarni u Zemunu. Za vas smo popratile najzanimljivije sportske događaje, obilježili

Dan otvorenih vrata, pripremili vam edukativnu literaturu i još mnogo toga.

Hvala vrijednim piscima i dizajnerima koji su oživjeli stranice našeg novog broja. U našem sastavu su: Lovro Ivančić, Katarina Krešan, Melanie Glad, Dora Jajčinović, Lucia Marušić, Lucija Tunjić, Maja Zagorac, Josipa Samardžija, Ivona Certa, Dragica Kusić, Sarah Valjak, Marija Somek i Ante Denona te glavni urednik Luka Goreta i zamjenica Ana Krišto.

Nadamo se da ćete uživati čitajući zanimljiv sadržaj koji smo vam pripremili i, naravno, ako želite postati član naše ekipe, uvijek ste dobrodošli! Za vas pripremamo pregršt zanimljivih tema već za idući broj lista, a do tada lijep pozdrav!

Urednik Luka Goreta

Smrt Alogobotura.....	4
Zimski kamp kadeta.....	5
Dan otvorenih vrata.....	6
Krila Kadetske bojne.....	8
Nova era Hrvatskog zrakoplovstva.....	10
Obljetnica VRO-a Bljesak	13
Posjet Obučnom centru vodiča i službenih pasa „Satnik Krešimir Ivošević”.....	14
Intervju s brigadirom Darkom Duhovićem.....	16
Duhovna obnova kadeta.....	20
EMILYO+ aktivnosti.....	22
Sportske aktivnosti kadeta.....	28
Literatura za čitanje.....	30
Minivijesti.....	34
Tečaj francuskog jezika.....	36

Smrt Alogobotura

Upoznajte kadeta skupnika Lovru Strnada, koji svojim kreativnim radom stoji rame uz rame s drugim poznatim piscima koji su se bavili vojnim temama – od Buronsona do Toma Clancyja.

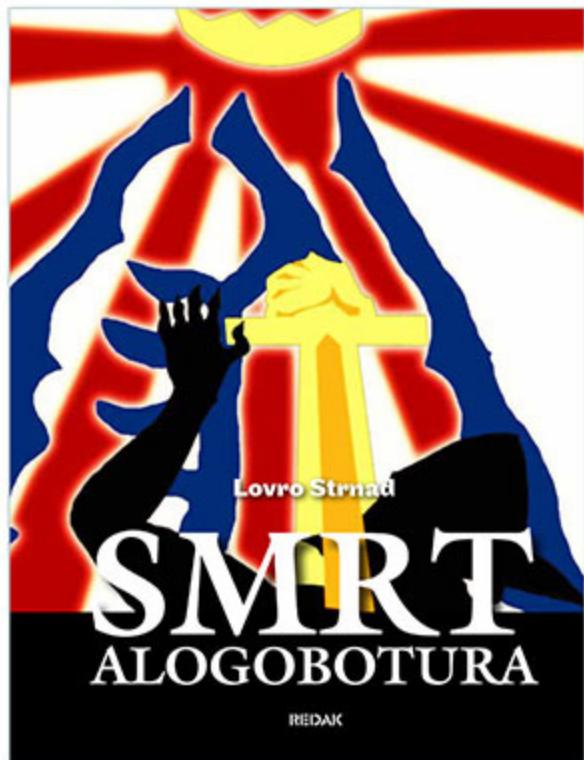
Lovro Strnad napisao je Smrt Alogobutora. Ova je knjiga povjesni ep od 1708 deseteraca, a podijeljen je u pet pjevanja. Tematika epa je geopolitička situacija u ranosrednjovjekovnoj Hrvatskoj i na Balkanu te politička previranja prve polovice 10. stoljeća između Carevine Bugarske, (Istočnog) Rimskog Carstva, novoosnovanog Hrvatskog Kraljevstva, Kneževine Srbije i Svetе Stolice.

U fokusu ovih previranja dva su događaja koja se posebno ističu, a to su krunidba prvoga hrvatskoga kralja Tomislava i Bitka na bosanskim visoravnima, koja se zbila 27. svibnja 927. godine u srednjoj Bosni. Krunidba kralja Tomislava događaj je koji je sam po sebi polumitski jer, iako je Tomislav nosio titulu kralja, prvi formalno okrunjeni kralj bio je Stjepan II. Držislav.

Prvi je događaj kovanje krune koja će ovjekovječiti postojanje Hrvata, dok je drugi „vatreno krštenje“ mlade hrvatske države. Naravno, kompleksna diplomacija, zavjeti, prisege, imovinsko-pravni odnosi i ostali sadržaj epa samo su površinski sloj jer ep sadrži i duboku moralnu, karakternu, pa i vjersku poruku.

Kada smo ga pitali koliko mu je trebalo da napiše ovo iznimno djelo, Lovro je odgovorio da je pisao samo tri mjeseca za vrijeme COVID-19 karantene. Drugim riječima, Lovro je iskoristio sve vrijeme koje je dobio kako bi pridonio hrvatskoj književnosti dok se suočavao s tjeskobom zbog smanjenoga socijalnog kontakta. Na logično pitanje hoće li pisati ponovno, odgovara: Apsolutno! Iako imam mnogo vojnih obveza, potrebno je što više kreativno se izražavati. Novo djelo možda će i biti u potpunosti originalno jer ipak je dobar dio Smrti vađen iz Gundulićeva „Osmana“ i Njegoševe „Luče mikrokozma“. Zasad stojim samo na kraćim pjesmama, u metrići i bez metrike.

Kadet skupnik Lovro Strnad treba služiti ostalim kadetima kao iznimian primjer fokusiranog studenta koji dopušta svojoj kreativnosti da zaživi. Dio planiranja i rada u vojsci je i kreativan rad pa se taj isti kreativan rad može produbiti i pojačati kroz raznolike kreativne načine – od poezije, slikarstva do numizmatike i književnosti.

Autor: Lovro Ivančić

Zapovijedali smo desetinom

U razdoblju od 12. do 23. veljače 2024. provedena je vojna obuka kadeta OSRH-a na vojnim poligonima „Gašinci”, „Udbina” i „Gakovo”. Kadeti su bili u mogućnosti proširiti svoja vojna znanja i pokazati svoju snalažljivost na nepoznatom terenu. Zimski kamp 1 proveden je na Vojnom poligonu „Gašinci”, gdje su se kadeti 1. godine upoznali s temeljnim vojničkim vještinama.

Kadeti 3. godine unaprijedili su svoja znanja na Zimskom kampu 3, koji je proveden na Vojnom poligonu „Gakovo”, gdje su se susreli s novim izazovima i zadaćama zapovjednika voda. To će im znanje biti potrebno nakon završene kadetske službe i postavljenju na njihove prve časničke dužnosti. Kadeti 2. godine pronašli su se u novoj ulozi, ulozi zapovjednika desetine.

Zimski kamp proveden je na već spomenutom Vojnom poligonu „Udbina”. Nakon što su uspješno svladali temeljne vojničke vještine, spremno su prihvatili nove zadaće zapovjednika desetine i vođe tima. Svaki je pojedinac više puta imao priliku voditi desetinu, a obuku su dodatno otežavali zimski uvjeti. Osim zimskih uvjeta, obuku je otežala puna borbenog oprema, koja je također ispitivala njihove psihofizičke granice.

Usavršavanje zadaće trajalo je 10 radnih dana, a svaki je započinjao jutarnjom tjelovježbom, postrojavanjem i odlaskom na mjesto rada. Obuka je počela prisjećanjem na rukovanje osobnim naoružanjem i nadogradnju na oružje, a nakon toga je uslijedio

uvod u bit obuke ovog kampa – zapovijedanje desetinom. Obuka je zahtijevala visoku razinu koncentracije, ozbiljnosti i odlučnosti. Trebalo je stalno razmišljati o više stvari istodobno, o brizi za pripadnike svoje desetine i uspješnom izvršavanju zadaće. Kadet koji se našao u ulozi zapovjednika desetine, primio bi zadaću, a sam bi osmišljavao plan izvršavanja zadaće, u čemu je mogao pokazati svoju kreativnost, snalažljivost i taktičko razmišljanje. Nakon svake provedene zadaće, proveli bi i raščlambu nakon djelovanja, gdje su uvidjeli svoje pogreške, ali i dobro obavljene zadaće.

Vikend je obilježila topohodnja. Desetine su dobile svoje koordinate pa je svaki pojedinac dobio točku do koje je morao odvesti desetinu na najbolji i najsigurniji način uz pomoć karte, kompasa i ostalih pomagala primjenjujući svoja znanja naučena u dosadašnjoj vojnoj obuci. Kamp je bio izazovan, ali i uspješan. Kadeti su pokazali veliko zanimanje i motivaciju za rad i napredovanje. I sa sigurnošću možemo reći: svaki je kadet nakon Zimskog kampa 2 sposoban za primanje zadaće, podjelu zadataka ostalim pripadnicima desetine, taktičko kretanje, što uključuje prelazak opasnih područja te planiranje i provedbu napadnih i obrambenih operacija. Sve je ovo stvorilo temelje za daljnje obučavanje u kadetskoj službi.

Autorice: Lucija Tunjić i Josipa Samaržija

Posjetili su nas budući kolege

Dana 23. ožujka 2024. organiziran je Dan otvorenih vrata na Hrvatskom vojnom učilištu „Dr. Franjo Tuđman” u vojarni „Petar Zrinski” i u vojarni „Admiral flote Sveti Letica – Barba” u Splitu. U obje su vojarne zainteresirani imali priliku razgledati i dozнати iz prve ruke sve što ih zanima o vojnostudijskim programima Vojno inženjerstvo, Vojno vođenje i upravljanje, Vojno pomorstvo i studij Aeronautike – smjer Vojni pilot i Vojna kontrola zračnog prometa. Doznali su kako se mogu prijaviti putem otvorenih natječaja za prijam u kadetsku službu. Potencijalni budući kadeti, njihovi roditelji i brojni znatiželjnici, njih ukupno stotinjak, razgledali su smještajne kapacitete vojarne, teretanu, kapelicu, Kadetski klub, Knjižnicu i taktičko-tehnički zbor naoružanja i vojne opreme. Djelatnici Hrvatskog vojnog učilišta i kadeti Oružanih snaga zainteresiranim posjetiteljima predstavili su uvjete upisa, obveze kadeta, vojnu obuku i kampove, mogućnosti zaposlenja i razvoja karijere u Hrvatskoj vojsci. U smještajnim kapacitetima posjetitelji su imali priliku vidjeti uređenost spavačih soba kadeta, čajnu kuhinju i dnevni boravak za zajednička druženja. Tijekom razgledavanja sportske dvorane i teretane kadeti su im demonstrirali izvođenje određenih vježbi na način koji se zahtijeva kako bi se zadovoljile tjelesne provjere. Najveću pozornost ipak

je privukao taktičko-tehnički zbor naoružanja i vojne opreme, koji je izložen u Kabinetu pješaštva, i bogat sadržaj Kabineta oklopništva. Posjetitelji su uživali jer su imali priliku vidjeti i osjetiti naoružanje u rukama. Također, uz demonstraciju i odgovore na sva pitanja, doznali su sve što ih zanima o pojedinom primjerku, od naoružanja do borbenih vozila. Razgledavanje Kadetskog kluba uvijek je posljednje kako bi se na kraju obilaska svi zajedno opustili i razgovarali u opuštenoj atmosferi uz kavu ili sok te poneku partiju biljara, pikada, stolnog tenisa ili stolnog nogometa.

Osvježenje u Kadetskom klubu

Demonstracija fizičkih provjera

Brod spasilač BS-73 „Faust Vrančić”, smješten u vojarni „Admiral flote Sveti Letica - Barba”, Split

Autorica: Maja Zagorac

S osmjehom na noćnom letu

Kadetkinja nadnarednica Dijana Žabić završava drugu godinu diplomskog studija Vojni pilot. Nakon pet godina u Kadetskoj bojni doživjela je mnogo toga zanimljivog, a među bezbroj zanimljivih događaja, s nama je odlučila podijeliti iskustvo svojega jednoga radnog dana u vojarni „Pukovnik Mirko Vukušić“ u Zemuniku Donjem. Dijana nam je rekla kako joj svaki dan bude drukčiji i izazovniji. Trenutno je u fazi obuke koja se sastoji od noćnog letenja, koje se provodi od ponedjeljka do petka. Dan joj započinje budjenjem oko 8 sati ujutro, a nakon toga odradi trening i onda se napuni energijom kako bi se mogla pripremati za let. Zatim piše zadaću i vizualizira let, što je ključno za kvalitetnije usvajanje elemenata u zraku, a usto uči sve što joj je potrebno za određeni dan. U 18:00 ima letački obrok i odlazi u eskadrilu na dnevno ispitivanje, koje naši piloti još nazivaju i „razigrom“ za let. Instruktori i nastavnici pregledavaju zadaću, koju je do-

tad morala odraditi pa je ispituju o radnoj temi i provjeravaju svu potrebnu opremu za letenje. Poslije ispitivanja Dijana provjerava meteorološko stanje na aerodromu i čita plan svojeg letenja. Kako je riječ o noćnoj smjeni letenja, Dijana odmah nakon zalaska sunca priprema i pregledava svoj helikopter za letenje. Nakon što padne mrak, kreće polijetanje. Let traje oko 2 sata. Slijetanje je oko 23:00, a potom odlazi u „boks“. Tamo se provodi analiza letenja i priprema za idući dan. Kadeti u noćnoj smjeni letenja odlaze na počinak oko jedan sati u noći jer im je za nadolazeći let potreban kvalitetan odmor.

Obuka kadeta u vojarni „Pukovnik Mirko Vukušić“ Zemunik Donji

Kadet narednik Ivan Kodrić student je prve godine diplomskog studija Vojni pilot, a upravo prolazi kroz fazu obuke koja se sastoji od navigacijskog letenja. Nalazi se na razdjelu letačke obuke, koje započinje odmah ujutro poslije letačkog doručka i razigre u „boksovinu“. Otkrio nam je da je „boks“ prostorija koja služi za sastanak s nastavnicima i ispitivanje. U „boksu“ nastavnici provjeravaju jesu li kadeti kvalitetno pripremljeni za let kako bi im dopustili odlazak na let. Potom se odlazi u sobu izvršne pripreme, gdje se provjerava meteorološko stanje i raspored, u kojem piše koji nastavnici lete s kadetima i u koje je vrijeme polijetanje. Oblaci prsluk, anti-g odijelo i kacigu pa se upućuje na stajanku do aviona.

Prije ulaska u avion mora provjeriti ima li sa sobom navigacijsku kartu i koordinate svih točaka koju su pret hodno morali sami zabilježiti pa ih upisuje u GPS sustav aviona. Ivan avionom leti po cijeloj Hrvatskoj, od Slavonije, Istre, sve do juga Dalmacije. Let traje otprilike jedan sat, a nakon slijetanja i njega čeka analiza leta, koju treba zapisati u svoju radnu bilježnicu. Poslije ručka odlazi na odmor, koji za njega predstavlja druženje u Kadetskom klubu s kolegama. Poručio je kako ga to opušta, a s kolegama uvijek podijeli svoja iskustva letenja i sasluša i njihove dogodovštine iz aviona ili helikoptera. Nakon kratkog druženja za Ivana kreće nova priprema, koja traje sve do počinka za idući dan i nove letove.

Kadet desetnik Stipe Lulić treća je godina studija Aeronautike na Fakultetu prometnih znanosti. Dan u Zemunu započinje oko 6:30. U 7:00 mora biti u svojim eskadrilama, gdje s nastavnicima prolazi kroz letačke obvezе koje ga očekuju taj dan. Poslije toga svi odlaze u sobu izvršne pripreme, gdje se donosi zadnja odluka za let. Nakon izvršene pripreme slijedi doručak, a nakon doručka se vraćaju na izvršavanje zadaće. Kada se završi letenje, slijedi ručak, iza kojeg imaju pripremu s nastavnikom za let koji treba biti idući dan. Kada se vrati u sobu, obvezno se piše analiza leta koji su taj dan imali, zadaća koju im je zadao nastavnik pa se i sami detaljno pripremaju. Dan je drukčiji ponedjeljkom, kada ujutro imaju tjelovježbu, i petkom, kada nakon letačkih obveza dolaze nastavnici iz Zagreba s fakulteta koji im drže predavanja petkom i subotom.

Autorica: Katarina Krešan

Dobro nam došli, Rafalei!

Prije tri godine, 25. studenog 2021., u Vladi Republike Hrvatske dogodio se jedan od ključnih trenutaka u povijesti hrvatske vojne sposobnosti. Potpisana je Deklaracija o strateškom partnerstvu između Hrvatske i Francuske, zajedno s Ugovorom o kupnji francuskih borbenih zrakoplova Rafale. Ovaj događaj nije samo obilježio ulazak Hrvatske u ekskluzivni klub korisnika Rafalea već je označio i novo poglavlje u jačanju obrambenih sposobnosti zemlje. Uzbuđenje i ponos osjećali su se u zraku dok su čelnici dviju zemalja, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković, francuski predsjednik Emmanuel Macron, francuski ministar obrane Florence Parly i tadašnji hrvatski ministar obrane Mario Banožić, stavljali svoje potpise na dokumente koji će definirati budućnost Hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Odluka o nabavi Rafalea nije bila samo vojni potez; bila je to i politička i ekomska investicija u budućnost zemlje.

Premijer Plenković na konferenciji za novinare nakon završetka 50. sjednice Vlade RH ponovio je važnost ovog događaja. Naglasio je kako je odabir Rafalea bio rezultat pažljive analize i odabira najbolje ponude koja će osigurati sigurnost i stabilnost Hrvatske. Također je istaknuo kako otplata nabavljenih

aviona neće ugroziti hrvatske planove za ulazak u eurozonu, pružajući osiguranje da će finansijski aspekti ovog sporazuma biti upravljeni s mudrošću i odgovornošću. Najava da će Rafalei stići u Hrvatsku početkom 2024. godine izazvala je oduševljenje i nestrpljenje. Premijer je obećao da će svih 12 aviona stići u vrlo kratkom roku, omogućujući brzu modernizaciju i jačanje hrvatskih zračnih snaga. Osim toga, detalji o obročnom plaćanju pokazali su finansijsku stabilnost i sposobnost Hrvatske da upravlja ovakvim projektima s lakoćom. U cijenu od 999 milijuna eura sve je uključeno, naglasio je premijer Plenković, ističući kako je ova ponuda „totalni paket“ koji uključuje avione, simulatore, opremu i obuku za hrvatske pilote. Ministar obrane dodaо je da će ovi avioni biti „do 10 godina stari“, ističući time njihovu dugoročnu vrijednost i važnost za hrvatsku sigurnost. Ovaj povijesni događaj ne samo da je osnažio Hrvatsko ratno zrakoplovstvo već je i pokazao međunarodnoj zajednici da Hrvatska ozbiljno pristupa svojoj obrani i sigurnosti. Rafalei nisu samo avioni; oni su simbol suvereniteta i sposobnosti Hrvatske da se nosi s izazovima suvremenog svijeta. Uvođenjem Rafalea u operativnu uporabu, Hrvatska šalje snažnu poruku o svojoj predanosti miru, stabil-

nosti i obrani slobode. Nabava Rafalea također pruža priliku za jačanje suradnje između Hrvatske i Francuske na vojnom, političkom i gospodarskom planu. Ovaj strateški partnerski odnos nije samo koristan za obje zemlje već pridonosi i sigurnosti i stabilnosti cijele regije.

U konačnici, dolazak Rafalea označava novu eru za Hrvatsko ratno zrakoplovstvo i cjelokupnu hrvatsku obranu. To je ulaganje u budućnost zemlje i jamstvo da će Hrvatska ostati sigurna i snažna u godinama koje dolaze. Avion Rafale ima impresivnu uzletnu masu od 24 500 kg, što mu omogućuje da bude opremljen širokim spektrom naoružanja za borbu u zraku i na površini. S dodatnim vanjskim spremnicima za gorivo, može provesti raznolike borbene zadatke unutar taktičkog radijusa od 1800 km, a maksimalni dolet s tim spremnicima iznosi 3700 km.

Njegov operativni sustav F3-R opremljen je suvremenim naoružanjem koje je već dokazalo svoju učinkovitost u stvarnim borbenim situacijama, poput misija u Afganistanu, Iraku, Libiji, Siriji i Maliju. Naoružanje uključuje razne vrste raketa, bombe i protuoklopne projektili, kao i mogućnost vođenja i praćenja leta s visokom preciznošću. Prije samog dolaska novih letjelica trebalo je uložiti u pripreme i radove za hangare.

Ponajprije je trebalo ukloniti stare hangare kako bi

na njihovu mjestu niknuli novi, a bitan detalj koji treba naglasiti činjenica je kako je sav mogući prostor iskorišten. Ukupna površina kompleksa u gradnji je 20 000 kvadrata, raspodijeljenih na pet objekata. Do sada je izgrađena zgrada za pripadnike eskadrile, u kojoj će također biti smješten simulator letenja te uvježbavanja pilota. A među ostalim objektima su i hangar za održavanje aviona (predviđen za istodobno održavanje do četiri aviona), potom hangar za održavanje motora, a tu je još i skladište pričuvnih dijelova te hangar za smještaj aviona. Vrijedan je spomena i hangar za dežurni borbeni dvojac. Završnu riječ i „zeleno svjetlo“ u izgradnji svega ipak je bilo na Francuzima, čije smo norme, određene certifikatima, morali zadovoljiti.

Dana 25. travnja 2024. u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ u Velikoj Gorici održan je svečani doček prvih šest aviona Rafale, što je predstavljalo važan događaj za Republiku Hrvatsku i njezino ratno zrakoplovstvo. Ovaj trenutak nije samo obilježio dolazak impresivnih letjelica već i simbolizirao snažnu suradnju između Hrvatske i Francuske. Vrhunac svečanosti obilježilo je njihovo slijetanje, označavajući povijesni događaj za Republiku Hrvatsku. Let od Bordeauxa do Zagreba trajao je otprilike 1 sat i 40 minuta, dok su avioni letjeli u formaciji 3 x 2 na visini 8,5 km. Ušavši u hrvatski zračni prostor

točno u podne, avioni Rafale obratili su se pozdravnom porukom blizu Pule, prije nego što su formalni formaciju 2 x 3 aviona u zoni „Lika“ te nastavili prema Zračnoj luci u Zagrebu. Po slijetanju, avioni Rafale svečano su dočekani vodenim topovima. Dalji je program obilježen u novom hangaru, koji je dio infrastrukturnih poboljšanja prilagođenih operativnoj uporabi ovih aviona. Avioni su stigli iz Francuske Republike nakon složenog procesa obuke, opremanja i primopredaje. Četiri jednosjeda i dva dvosjeda predstavljaju tehnološki naprednu opremu, koja će biti ključna za jačanje obrambenih kapaciteta Hrvatskog ratnog zrakoplovstva. Ovo je bila prilika da se istakne predanost i stručnost svih koji su sudjelovali u ovom projektu, od vojnih dužnosnika do tehničkog osoblja. U svojem obraćanju, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković naglasio je važnost ovoga povijesnog trenutka. Istaknuo je da je nabava aviona Rafale najveća investicija OSRH-a od osamostaljenja Hrvatske, što pokazuje posvećenost očuvanju nacionalne sigurnosti i suvereniteta. Ovaj

događaj bio je prilika za priznanje svima koji su uložili napore u realizaciju projekta i za izražavanje povjerenja u budućnost Hrvatskog ratnog zrakoplovstva.

U okviru proslave 29. godišnjice „Bljeska“, kojim je oslobođena zapadna Slavonija, borbeni avioni Rafale preletjeli su Hrvatsku kako bi izrazili zahvalnost i poštovanje svim sudionicima operacije. Preletom iznad cijelog teritorija Republike Hrvatske piloti Hrvatskog ratnog zrakoplovstva izveli su svoju prvu zadaću višenamjenskim borbenim avionima Rafale 1. svibnja 2024. godine.

Skenirajte QR kod i pogledajte promotivni video Rafalea.

Autorica: Ivona Certa

Povijest hrabrosti i zajedništva

U srijedu, 1. svibnja 2024., Okučani su postali središte svečanog okupljanja i prisjećanja na herojske trenutke Domovinskog rata, obilježavajući 29. obljetnicu vojno-redarstvene operacije „Bljesak”. Ova operacija, izvedena u svibnju 1995. godine, bila je ključni trenutak u ratu za neovisnost Hrvatske i rezultirala je oslobođanjem okupiranih područja zapadne Slavonije. U to vrijeme Okučani su bili pod kontrolom pobunjenih srpskih snaga te su se nalazili u središtu tenzija i borbi. VRO „Bljesak” bila je brza i odlučna vojna operacija Hrvatske vojske, podržana snažnim zračnim i topničkim udarima, koja je omogućila oslobođenje tog područja. Ova pobjeda nije samo značila vojni uspjeh već je simbolizirala hrabrost, odlučnost i zajedništvo svih hrvatskih branitelja i građana u borbi za slobodu i neovisnost. Organiziran pod pokroviteljstvom Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova te Ministarstva hrvatskih branitelja, ovaj događaj ima poseban značaj za cijelu zajednicu, podsjećajući na hrabrost i žrtvu tijekom jednog od ključnih trenutaka u hrvatskoj povijesti. Dan je započeo budnicom Orkestra OSRH-a, koji je prodefilirao ulicama Okučana, podsjećajući građane na važnost ovog dana i simbolizirajući budnost i spremnost na obranu domovine. Nakon toga, sportska dvorana osnovne škole bila je mjesto svečanog otvaranja sportskih igara hrvatskih branitelja, što je bila prigoda za zajedničko okupljanje i sportsko natjecanje, organizirano u suradnji s UDVDR-om

Brodsko-posavske županije. Vrhunac programa bila je središnja svečanost kod spomen-obilježja „Kocika vadrine”. Ceremonija je započela polaganjem vijenaca i izvođenjem himne Republike Hrvatske, dok je čitanje imena poginulih branitelja u VRO-u „Bljesak” bio emotivan podsjetnik na žrtvu koju su podnijeli. Minutom šutnje odala se počast svima koji su položili svoje živote za slobodu domovine. Posebno emotivan trenutak bio je prelet borbenih aviona Rafale, simbolizirajući snagu i odlučnost u obrani nacionalnih interesa. Povjesnica o VRO-u „Bljesak” pročitana je kako bi se mlađim generacijama prenijela važnost i značaj ovog događaja, a molitva za poginule hrvatske branitelje podsjetila je na duhovnu dimenziju njihova herojstva. Dan je bio zaokružen svetom misom zadušnicom u crkvi sv. Vida, koja je bila posvećena svim poginulim hrvatskim braniteljima i civilnim žrtvama Domovinskog rata. Nakon što se sunce spustilo, Okučani su ponovno oživjeli uz koncert grupe Crvena jabuka, koji je održan na Trgu dr. Franje Tuđmana. Glazba je bila prigoda za opuštanje i zajedničko prisjećanje na dane hrabrosti i zajedništva.

Ovaj dan nije samo prilika za sjećanje na prošlost, već i potvrda odlučnosti cijele zajednice o čuvanju spomena na svoje heroje, osiguravajući da se nikada ne zaboravi što su oni dali za slobodu i neovisnost Hrvatske.

Autorica: Lucia Marušić

Katarina i četveronožni vojnici

Svako od nas ima najboljeg prijatelja ili prijateljicu, ali svi znamo tko je čovjekov najbolji prijatelj. Pas. Pas nas voli, čuva i brine se o nama na neki svoj poseban način. On nas nikada i ni po koju cijenu neće izdati. Vjerovali ili ne, naša Katarina Raiz ima ih mnogo. Velikih, malih, mladih i starih – svojih najboljih prijatelja.

Katarina je bivša kadetkinja, sada poručnica Vojne policije, koja od rujna 2023. godine ima ulogu zapovjednika voda u Obučnom centru vodiča i službenih pasa, koji se nalazi u Dugom Selu. Centar se nalazi u sklopu vojarne „Pukovnik Milivoj Halar”, a sam Obučni centar vodiča i službenih pasa, koji od 2003. godine nosi ime „Satnik Krešimir Ivošević”, utemeljen je 11. svibnja 1992. godine. Satnik Ivošević bio je jedan od osnivača zaštitno-tragačkih postrojbi u Vojnoj policiji. Sama postrojba djeluje u sklopu Središta za obuku vojne policije „Bojnik Alfred Hill” Pukovnije vojne policije.

Ambiciozna, radišna i vesela Katarina upoznala nas

je s Centrom te nam pobliže opisala, pa čak i pokazala obuku pasa Vojne policije. Kao i u svakom poslu, ima lakših i težih dana, no njoj to ne predstavlja nikakav problem jer joj njezini belgijski i njemački ovčari uljepšavaju svaki dan.

Završila je tečaj koji traje šest mjeseci kako bi i sama mogla postati jedan od vodiča pasa. Nije joj trebalo mnogo da se privikne na radnu okolinu i dobije povjerenje svoje prve ženke, jedne od nekoliko pasa o kojima brine i s kojima provodi svoj radni dan. Ta ženka dobila je svoje mlade, a oni se odvajaju od majke kada napune dva mjeseca. Tada kreće njihova obuka, razdoblje u kojem treba imati mnogo strpljenja, ljubavi i volje. S tri, šest, devet i dvanaest mjeseci imaju testiranja kako bi se video napredak samog psa. To su razni poligoni, površine na kojima rade, sama socijalizacija, razna vozila, zračna prijevozna sredstva i prostorije, druge životinje i ljudi. Nakon godine dana provedene u vodu za uzgoj, selekciju i preddresuru, nakon završnog testiranja i

pokazanih afiniteta, prelaze u vod za dresuru i obuku vodiča pasa. Također, u ovom se razdoblju radi na novom projektu kojim će se stvoriti nova sposobnost pasa, a to je potraga za elektroničkim uređajima, USB-ovima, SIM karticama itd.

Psi se uzgajaju za sljedeće namjene, a to su: psi za detekciju (duhana, eksploziva, droga...), psi čuvarske namjene, za zaštitu, tragači i zaštitno-tragački psi te psi dualne namjene, odnosno oni koji mogu obavljati neke poslove i prve i druge skupine pasa.

Kako bi nam dočarali sam način obuke i dresiranja pasa, dvojica Katarinih dočasnika rado su nam to prikazali. Zaintrigiralo nas je kako pas reagira na zapovijedi, od klasičnih Sjedi!, Lezi! i Uz nogu!, do Drži ga!, gdje pas u trku hvata i svladava osobu. No, ne prođe svaki pas krajnje testiranje. Osim zbog zdravstvenih razloga, neki od pasa ne prođu selekciju jer jednostavno nisu za obuku, odnosno previše su razigrani pa se teško prilagođavaju zadatku. No, stvar oko pasa koji ne prođu selekciju nije tako crna. Katarina nam je otkrila kako takvi psi idu na udomljavanje, a pravo prioriteta prilikom udomljavanja imaju djelatne vojne osobe.

Zahvaljujemo našoj poručnici Raiz za vrijeme koje nam je posvetila i za predivan dan proveden s njom i njezinim četveronožnim prijateljima.

Autor: Melanie Glad

Hrvatsko vojno učilište unutar svojih zidova skriva mnogo tajni i legendi, a jedna od njih je i brigadir Darko Duhović, pripadnik slavne 7. gardijske brigade „Pume“. Brigadira Darka Duhovića mnogi kadeti poznaju s njegovih predavanja na kolegiju Opća taktika, ali mnogo toga prethodilo je njegovu današnjem postavljenju.

Nove godine uvijek smo dočekivali na terenu

Poslušajmo priču čovjeka kojega je put vodio od pitomca do brigadira, od vojnika do maratonca. Zavirimo u životnu priču hrvatskog branitelja, uvelike sažetu na tek nekoliko ovih naših kadetskih stranica.

Kako je izgledao vaš prvi dodir s vojnim svijetom?

Moj prvi dodir s vojskom bio je jako davno. Još za vrijeme Jugoslavije, godine 1983., sa svojih 14 godina, upisao sam se u Opću vojnu školu (u Jugoslaviji su postojale i srednje vojne škole). Godine 1987. završio sam vojnu gimnaziju i nastavio školovanje na Vojno-tehničkoj akademiji, ovdje u Zagrebu. Nakon tri godine odlučio sam napustiti vojnu akademiju zbog političke situacije u državi. Zato sam upisao Fakultet organizacije i informatike u Varaždinu, a započeo je i Domovinski rat pa sam se priključio obrani naše domovine.

Na koji ste se način uključili u obranu domovine?

Tih godina ostao sam i bez oca nakon duge borbe s bolesti pa je takoreći na mene pala i odgovornost za brigu o mojoj obitelji. Iako sam bio student, odlučio sam javiti se u Ured za obranu i prijaviti se u 7. gardijsku brigadu „Pume“. Odmah po prijavi dobio sam postavljenje kao pripadnik 3. bojne pa sam se već nakon nekoliko dana priključio ratištu u okolini Šibenika i tako je započeo moj ratni put. Iako sam danas, evo, brigadir, htio bih naglasiti da sam svoj ratni put započeo kao vojnik. Bilo mi je svejedno gdje će dobiti postavljenje, ali inzistirao sam da u obrani domovine sudjelujem kao običan pješak. Nisam tražio nikakav čin, bez obzira na moje vojno znanje i školovanje.

Gdje ste se prvi put susreli s ratom?

Prvi teren, kako sam već naveo, nakon samo nekoliko dana od postavljenja bio mi je u šibenskom zaleđu. Rotacije su bile česte pa smo nakon nekog vremena provedenog na području Stankovaca (sjeverozapadno od Šibenika), gdje smo provodili obrambene operacije, nakon kraćeg odmora bili premješteni na teren srednje Bosne pa ponovno u šibensko i zadarsko zaleđe. Tamo smo bili u pripravnosti i tijekom tog vremena pripravnosti, obavljala se i popuna ljudi pa se i sam broj pripadnika 3. bojne povećavao.

Gdje ste doživjeli najteže bitke?

Moj prvi, recimo ozbiljan, teren (iako su sve operacije prije bile poprilično zahtjevne) bila je Zima '94, kojom započinje uspon na Dinaru. Tamo

u prvoj fazi sudjeluje jedan dio 3. bojne, dok je u drugu bila uključena cijela Bojna. Naravno, Novu godinu dočekali smo na terenu: Novu godinu s 1993. na 1994. u srednjoj Bosni, a isto tako i na Dinari. Naravno, nismo se žalili jer to je bila normalna stvar (rotacija postrojbi: ona koja Božić dočeka kod kuće, Novu godinu čeka na terenu i obrnuto). Atmosfera je bila „ratna“, tako da nije bilo mogućnosti ni vremena slaviti i pjevati. Dapače, morali smo biti oprezni, upravo zbog tog opuštanja, i paziti da ne bi došlo do pucanja ili probijanja naših crta.

Tijekom operacije prvi smo se put susreli s dubokim snijegom, koji nam je zadavao mnogo poteškoća. Bilo je i momaka koji su se smrzli, onih koji su ostali bez prstiju, a naravno, bilo je i ranjenih. Jasno je da sam tada obnašao dužnost zamjenika zapovjednika 2. satnije pa mogu reći da smo neovisno o svim tim poteškoćama, zadaču odradili. Negdje tijekom siječnja prebačeni smo na Livanjsko polje na kratak odmor pa smo nakon kraće stanke krenuli natrag na Dinaru.

Kakav je bio način života na Dinari?

Najveći problem s Dinarom bio je onaj s opskrbom streljivom, pa i hranom i svime ostalom. Ljudima koji su bili na isturenim položajima, oprema nije mogla stizati transportom, već se sve nosilo na leđima. Velik je izazov bio s rotacijom i odmara njem ljudi. Cijelo vrijeme provedeno na planini bilo je vrlo iscrpljujuće. Smatram da smo sve zadaće kvalitetno odradili, nismo se žalili ni zanovijetali, ljudima ništa nije bilo teško i sve smo to vidjeli kao nekakav novi vlastiti izazov. Problem je bio i s hladnoćom i snom jer smo spavali u šatorima, a tek

poslije uspjeli smo helikopterima dovesti i kontejnere, koji su bili prikladniji za život. Također bih htio naglasiti da svaki put kad smo preuzezeli crtu, nismo je samo nastojali održati nego uvijek i pomaknuti još naprijed.

Bili ste ranjeni? Kako je došlo do toga?

Moje se ranjavanje dogodilo neposredno nakon VRO-a Ljeto '95, u koje je naša 7. gardijska brigada krenula zajedno s 4. gardijskom. Moja satnija kao dio 3. bojne imala je zadaću kao nekakve pričuve. E sad... Ja i na svojim predavanjima učim kako zapravo uopće nije lagan posao biti pričuva jer nikad ne znaš gdje možeš završiti i što ćeš raditi. Mi smo tako trebali prema prvoj varijanti ići na desni bok naših snaga. Ali plan se promijenio pa smo tako mi ipak završili na lijevom boku 1. bojne u napadu

bila u potpunosti obezglavljeni. Problem tog terena bio je činjenica da je uvijek, koliko god smo mi pokušavali osvojiti sve dominante vrhove, postojala neka dalja točka s koje je neprijatelj mogao pratiti naša djelovanja. Odnosno, nigdje nije postojala apsolutna sigurnost. Tako da je neprijatelj toga 2. kolovoza vjerojatno video naša kretanja pa nas poklopio topničkom paljbom. I ja sam tako dobio geler u donji predio leđa.

Oluju ste dočekali izvan stroja?

Pa eto... Nakon ranjavanja premješteni smo u bolnicu u Livno, a kad su nas sutradan došli posjetiti naši dečki, rekli su nam da se sutra ide na Knin. Mi im, naravno, nismo vjerovali jer nitko od nas uopće nije bio svjestan da se spremja Oluja i da je sve što smo dosad radili, bilo samo „zagrijavanje“ za ono

na Bosansko Grahovo. Po oslobođenju Grahova naša zadaća bila je nastaviti se kretati prema Kninu komunikacijom preko Dinare i zauzeti crtu na području iznad danas dobro poznate nam Crvene zemlje, gdje su se odigravale predborbe prije same Oluje. Volim reći da smo mi tu crtlu i prije same Oluje probijali i zauzimali. Bilo je i momaka koji su bili ranjeni, a i onih koji su tamo ostavili svoje živote. Na tom potezu sam, eto, i ja bio među ranjenima, kao i moj zapovjednik satnije (brigadir Duhović tijekom svih ovih operacija obnašao je dužnost dozapovjednika satnije) pa je moja satnija

što tek slijedi. Dana 4. kolovoza prebačeni smo u bolnicu u Split pa smo iz nje gledali ulazak vojske u Knin... Jako su nam bile izmiješane emocije. Tuga jer nismo tamo s našim dečkima, ali opet radost jer se to poglavljje konačno završilo... Barem smo tada mislili da je tako...

Nakon kratkog oporavka u bolnici u Splitu, brigadir Duhović krenuo je za Knin, a iz Knina pridružio se svojoj postrojbi, koja je već prije bila prebačena na područje Bosne i Hercegovine. Do kraja rata brigadir je odradio još mnogo zadaća, od kojih su neke VRO „Maestral“, VRO „Južni potez“ i pripreme za

daljnja djelovanja u slučaju da se pregovori u Daytonu ne privedu kraju. Naglašava kako je Brigada od svojeg osnutka do preustroja cijelo vrijeme bila na terenu te kako je zasluženo dočekala teško izboren mir.

Trenutno radite ovdje na HVU-u. Kako ste se odlučili za dolazak ovdje?

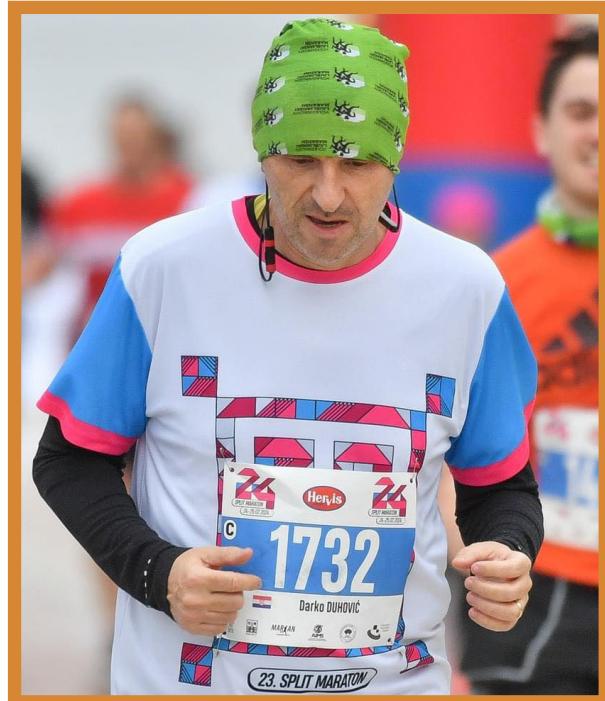
U mojoj životu dogodila se velika prekretnica – dobio sam kćer pa sam se odlučio prebaciti u Varaždin kako bih se priključio operativi Brigade. Na taj potez odlučio sam se jer je moje prijašnje postavljenje zahtijevalo mnogo putovanja i izbjivanja iz doma, a moj prioritet bio je obitelj. Tako da sam do 2007. bio voditelj operative, a nakon još jednog preustroja 2008., odlučio sam se prebaciti ovdje na HVU i od tada pa do danas sam na Učilištu. Prvo sam bio predavač na Katedri taktike pa sam tijekom tog razdoblja završio i Zapovjedno stožernu školu. Također sam odradio i misiju u Afganistanu u trajanju od 7 mjeseci kao CIMIC officer (časnik za civilno-vojnu suradnju). Nakon toga sam se opet vratio ovdje na Učilište. S vremenom sam preuzeo nadležnost nad Odsjekom potpore. Neko sam vrijeme obnašao dužnost načelnika tog odsjeka, a evo od ove godine preuzeo sam Katedru operativnog umijeća, gdje se nalazim i danas.

Trčanje je također jedan od vaših hobija?

Trčanjem se bavim još od svoje 15. godine pa evo sve do danas. Trčim utrke poput trailova, polumaratona i maratona. Bavim se i orijentacijskim trčanjem, a taj hobi bio je posljedica teške selekcije za odabir kandidata koji će predstavljati Brigadu na natjecanjima. Kako bismo poboljšali svoje sposobnosti, moji kolege iz postrojbe i ja osnovali smo Orijentacijski klub pa se od tada intenzivnije bavim orijentacijskim trčanjem. Nedavno sam otrčao i Bečki maraton zajedno sa svojom suprugom, s kojom obilazim razna trkačka natjecanja, a za 5. svibnja planiran je „Wings for Life World Run“ u Ljubljani. To su ove malo poznatije utrke, ali inače trčim svaki vikend nekakve trailove i ostale manje utrke.

Kakvo je vaše iskustvo rada s kadetima?

S kadetima radim unatrag nekoliko godina i veliko mi je zadovoljstvo raditi s vama. Srce mi je puno

kad vidim pametne i vrijedne mlade ljude koji su željni nastaviti ono što smo ja i moja generacija započeli sada već davnih 90-ih godina. I ja sam bio pitomac (tadašnji naziv za kadeta) i mogu se staviti u ulogu kadeta. Jasne su mi stvari koje vas muče jer su slične mučile i mene, ali vjerujte u svoje domoljublje, trudite se i radite i ostvarit ćete svoje ciljeve. Najmilije mi je kad vidim kako preuzimate svoje satnije i vodove jer onda se vidi da se i naš i vaš trud isplatio i bude mi drago što sam započeo u svojoj karijeri taj rad s kadetima. Smatram da se vi kao kadeti nalazite u poziciji u kojoj možete saslušati nas starije i naša iskustva. Doći će dan kad nas više neće biti da vam pričamo i da vas učimo. Zato, iskoristite ovu jedinstvenu priliku, koju nemaju mnogi. Uskoro ćete doći u postrojbu i manjak iskustva ne treba vas plašiti jer postrojba će vam izići ususret i pomoći će vam da se prilagodite. No, vi se onde morate dokazati svojim znanjem, autoritetom i disciplinom. Dok ullažete u sebe i radite na sebi, dok ste pošteni i korektni, vaša k...

Autor: Luka Goreta

Lectio divina u šest koraka

Kadeti su ovoga travnja imali priliku sudjelovati u duhovnoj obnovi organiziranoj za kadete po prvi put u povijesti Kadetske bojne. Duhovna obnova održana je u vojarni „Kovčanje“ na Malom Lošinju na inicijativu našega vojnog kapelana don Damira Stojića i pomoćnika kapelana natporučnika Ivana Šareca. Trajala je tri dana, od 12. do 14. travnja, a kadeti su bili upoznati s pojmom razmatranja crkvenih tekstova.

Razmatranja se odnose na tekstove naziva Lectio divina, čije se proučavanje sastoji od šest koraka:

1. zaziva Duha Svetoga
2. Lectio
3. Meditatio
4. Oratio
5. Contemplatio
6. Actio

1. Zaziv Duha Svetoga

Prva točka odnosi se na pronalaženje prikladnog mesta i vremena te opuštanja kako bi što mirnije ušli u razmatranje. Potrebno je odrediti vrijeme koje želimo provesti u molitvi, a zatim zazivamo Duha Svetoga da nam pomogne osluškivati Božji glas.

2. Lectio

Nakon zaziva upuštamo se u čitanje priloženog teksta kojem je za cilj otkrivanje Božjeg glasa u tekstu. Tokom čitanja na nama je da se fokusiramo na odabrani detalj, da prepoznamo samu radnju teksta te da razmislimo koji su nas se dijelovi najviše dojmili. Tekst je potrebno pročitati više puta kako bismo ga bolje razumjeli.

3. Meditatio

Riječi ili rečenice koji su nas se najviše dojmili pamtimo i lagano ponavljamo, dopuštajući im da uđu u dijalog s našim unutarnjim svijetom misli, briga i osjećaja. Postavljamo si pitanja poput: što mi odabranu riječ poručuje ili što ova riječ govori o meni.

4. Oratio

Razgovaramo s Bogom, predajemo mu ono što smo otkrili za vrijeme meditacije, svoje misli, brige i želje. Pitamo ga što nam poručuje i savjetuje li nam promjenu. Odgovor zatim čekamo u tišini, a molitvom odgovaramo na Njegovu Riječ.

5. Contemplatio

U kontemplaciji se okrećemo od aktivizma i učimo se jednostavno biti u prisutnosti nebeskog Oca. Ne treba se plašiti neuspješne Lectio niti treba suditi uspješnost molitve prema osjećajima, već se treba prepustiti Bogu da djeluje kako želi.

6. Actio

U zadnjoj točki pretačemo u život ono što Bog od nas traži u molitvi. Na nama je da doneсemo neku konkretnu odluku. Na nama je da odlučimo kako postati bolji i razmisliti gdje nas Gospodin treba.

Molitva zahvale

Za kraj se još moli i molitva zahvale!

Kadeti su nakon kraćeg upoznavanja s tekstom u predavaonici bili raspršeni po vojarni (vrijeme putovanje) kako bi našli svoj mirni kutak i upustili se u razmatranje te nakon određenog vremena bili opet pozvani natrag kako bi nastavili sa sljedećim razmatranjima ili drugim zadaćama.

Također su u vojarni održane i dvije mise na otvorenom u subotu i nedjelju. Ono najljepše što će kadetima ostati u sjećanju zasigurno je don Damirova molitva za svakog od prisutnih pojedinačno koja je održana u noći na otvorenom. To je iskustvo koje se

rijetko doživjava. Kadeti su imali i vremena za sebe pa su to vrijeme iskoristili za zajedničko druženje na plaži koja se nalazi unutar kruga vojarne te su unatoč i dalje poprilično niskoj temperaturi mora odlučili otvoriti seziju kupanja za ovu godinu. U ovim kratkim crtama objasnili smo od čega se sastojalo iskustvo kadeta na duhovnoj obnovi i što mogu očekivati kadeti koji se odluče poći na sve iduće duhovne obnove kad im se za to pruži prilika.

npr
Ivan
Šarec

Dobra je vijest i to da na sljedeću duhovnu obnovu kadeti ne moraju čekati dugo jer je planirana za rujan ove godine nakon povratka kadeta s ljetnih praznika. Za kraj smo pitali i natporučnika Šareca da s nama podijeli svoje osobno viđenje obnove: „Bilo je prelijepo iskustvo voditi kadete na prvoj duhovnoj obnovi kadeta. Osobno imam puno svojih vlastitih doživljaja s ovakvih duhovnih obnova i vježbi u kojima sam sudjelovao kao sjemeništarac u srednjoj školi. No, prvi put sam ovako nešto organizirao i bilo je prelijepo gledati kadete u ovakovom ozračju. Ovo, naravno, govorim kao bivši kadet i zapovjednik voda kadetske satnije. Svakako, s ovakvim stvarima treba nastaviti, a po mogućnosti i povećati broj ovakvih obnova.”

AUTOR: LUKA GORETA

Kadeti i kadetkinje u Estoniji i Latviji

NADZIRALE SMO POBUNJENIČKO SELO

Naše kadetkinje Doris Dasović i Barbara Laura Čalušić Ljubičić u studenom su u sklopu ERASMUS + (EMILYO) programa sudjelovale na tečaju CMO (Crisis Management Operations) u Latviji, jednoj od partnerskih država NATO saveza. Tečaj se provodio u trajanju od 2 tjedna (18. studenoga – 2. prosinca) na prostoru National Defense Academy of Latvia i okolnim vojnim poligonima.

Doček domaćina bio je u njihovoј verziji kadetskog kluba, gdje su kadetkinje nakon dugog leta poslužene latvijskim brunchom te su nakon inicijalnog upozna-

vanja i druženja bile smještene u prostorije kadeta latvijske mornarice. Prvo jutro nakon, kako kadetkinje kažu bogatog doručka, započela su predavanja o pregovaranju u mirovnim misijama.

Probijanje u „kornjači“

Nakon predavanja kadeti su kroz simulacije dobili priliku u praksi primjeniti ono što su neposredno prije i slušali.

Predvečer je bilo vrijeme akcije pa su kadeti provodili tzv. riot control tijekom kojeg je jedna skupina kadeta igrala ulogu policajaca i u „kornjači“ napredovala prema skupini drugih kadeta, koja je svim silama trebala probiti tu obranu, objašnjava nam kroz smijeh kadetkinja desetnica Dasović, iako, kako tvrdi, tada joj nije bilo do smijeha.

Obuke kroz tjedan nije manjkalo: od teorijskog dijela pa do demonstracije naučenog na terenu. Isolation box, x-rays taktike, checkpoint pretresi kordona - samo su neki dijelovi zahtjevne obuke koje su naše djevojke prošle već u prvom tjednu svog boravka u Latviji.

Nedjelja, naravno, nije bila dan za odmor. Kadeti su je iskoristili za obilazak glavnoga grada, Rige. Kadetkinje ističu kako je najzanimljiviji dio obilaska bio Okupacijski muzej u kojem su kadeti upoznati

s prošlošću Latvije i njenom borbom za neovisnost. Drugi tjedan bio je terenski. Noći su uglavnom provedene na terenu u „aljaskama” na temperaturama koje su bile do -8°C .

Cijeli je tjedan osmišljen kao jedna velika operacija u kojoj su kadeti bili zaduženi za nadzor pobunjeničkog sela.

Zarobljavanje kao u filmu

Uz redovite noćne ophodnje, ni uzbune nisu bile rijetka pojava pa možemo reći da su naše kadetkinje u potpunosti iskoristile svoje vrijeme u Latviji. Uz hrvatske kadetkinje, od stranih kadeta sudionici su bili i ostale europske države: Italija, Poljska, Ukrajina, Rumunjska, Litva, Grčka i Gruzija.

Zadaća za zadnji dan operacije bila je zarobiti cilj višekravne vrijednosti (high-value target) koji je igrao član latvijske nacionalne garde. Kadeti su kao u holivudskom filmu obavili zarobljavanje i izvlačenje s područja operacije u izvidničkim vozilima GD24 kojima su upravljali sami kadeti.

Operacija je prošla uspješno i svi su kadeti nakon tečaja dobili certifikate. Zadnju večer kadeti su proveli na oproštajnom druženju u kafiću u centru Rige, gdje su razmijenili svoja iskustva i oprostili se jedni od drugih.

A KAKO ISPUZATI IZ RUPE U LEDU?

Naši kadeti Antonio Dujić i Filip Malenica sudjelovali su na Međunarodnoj vježbi kadeta država članica NATO-a u Estoniji. Tijekom 10 dana vježbe upoznali su se sa zimskim ratovanjem i borbom u urbanom okruženju (CQB). Vježba je održana od kraja siječnja do početka veljače 2024. godine kako bi kadeti iskusili baltičku zimu u dobu godine kada je ona najgora. Nakon što su avionom stigli u Rigu (Latvija), naši kadeti prevezeni su na područje Estonije u estonsku vojnu akademiju „Kaitsevae Akadeemia” u gradu Tartu. Smješteni su unutar akademije u četverokrevetne sobe s kadetima drugih nacionalnosti pa je odmah započelo povezivanje pred vježbu. Sljedeći dan bila je nedjelja, kada je organiziran posjet Nacionalnom muzeju Estonije uz vodiča. Nakon jutarnjeg opuštanja u gradu, kadeti su se nakon ručka vratili u prostor vojarne i zadužili opremu potrebnu za obavljanje zadaća koje će uslijediti. Uvečer su kadeti sudjelovali u ice breakeru, odnosno druženju u prostorijama estonskog kadetskog kluba, kako bi se kadeti međusobno povezali.

Prvi radni dan započinje predavanjem instruktora o samom tečaju, njegovoj provedbi, sigurnosnim mjerama i uvodom u ratovanje u zimskim uvjetima.

Zatim su uslijedila predavanja o prevenciji i saniranju ozljeda nastalih zbog hladnoće, održavanju opreme u zimskim uvjetima itd. Predavanja kontinuirano traju do popodnevnih sati, kada kreću pripreme za teren, odnosno zaduživanje naoružanja i specijalne opreme. Zaduženo naoružanje bila im je puška R20 Rahe s optičkim ciljnikom, a uz nju su dužili i svjetiljku za pušku i monokular za noćno gledanje AN/PVS-14. Nakon zaduživanja opreme kadeti su podijeljeni na vodove pa je uslijedio pregled sve potrebne opreme za teren i spavanje.

Skok u ledenu vodu

U utorak, 30. siječnja kadeti su napokon dočekali pokret. U dva sastavljenia voda autobusima su krenuli na vojni poligon „Nursipalu“. Na poligonu autobus zamjenjuju kamionom (svaki vod dobio je dva kamiona, jedan za prijevoz opreme i jedan za prijevoz ljudi) i odlaze na radne točke. Organizirane su dvije točke: vod u napadu i vod u obrani, a po završetku

akcije vodovi rotiraju radne točke. Naši kadeti osjetili su kako je to voditi multinacionalni vod već prvi dan, kada je kn Malenica vodio noćnu akciju (s upotrebom AN/PVS-a) „voda u napadu“.

Naši kadeti ističu kako uvjeti izvođenja akcija nisu bili jednostavni jer je teren bio pokriven snijegom do koljena, a kao najgoru ulogu izdvajaju onu puško strojnicičara ili protuoklopa, gdje prvi sa sobom nosi MG3 sa streljivom, a drugi PO sustav „Karl Gustav“. Spavalо se, naravno, na terenu, gdje su kadeti spavali u šatorima s pećima, ali bez podnice, koju su za mijenila šatorska krila. Važno je napomenuti kako su doručak i večera bili kuhanji obroci, dok se za ručak dobivao IBO. Određivali su i stražu, koja je tijekom večeri obilazila peći, šatore i opremu koja je bila smještena ispred šatora.

Prvo jutro na terenu započelo je buđenjem u 6:00 sklapanjem šatora i njegovim ukrcavanjem u kamion za logistiku te doručkom. Autobusom kadeti dolaze do zaledenog jezera, gdje prvo uče načine paljenja

vatre i izradu skloništa za 3 osobe u obliku trokuta kako bi vatra grijala, a šatorska krila spriječila prodor vjetra. Zatim započinje dril spašavanja od hipotermije u slučaju pada u zaleđeno jezero. Nakon brifinga instruktora o debljini leda za prijelaz pješaka te manjih i većih postrojbi, sam instruktor prvi skače u rupu u ledu i primjerom prikazuje postupak samopomoći u slučaju pada u jezero. Glavna je točka drila pravilo 1–10–50, koje govori kako osoba ima 1 minutu za dolazak do ruba rupe u ledu, 10 minuta za to da ispuže van i 50 minuta za zamjenu odjeće, utopljavanje tijela i sprječavanje hipotermije. Nakon instrukturove demonstracije, bio je red na kadetima.

A sad treba vatru upaliti

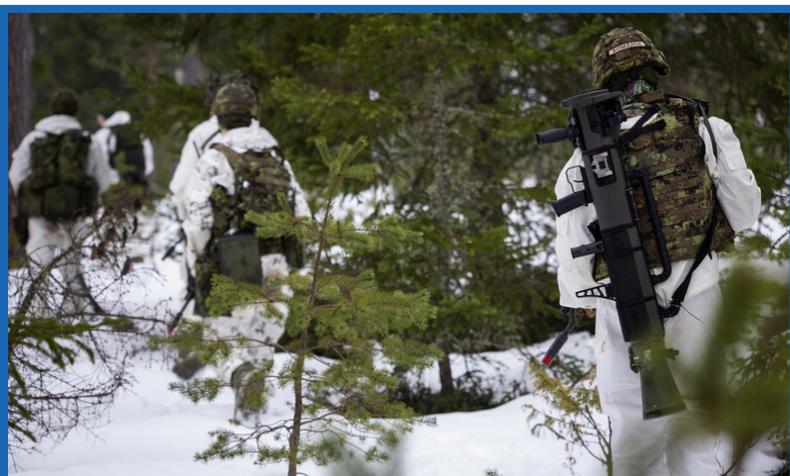
Proces drila izgledao je ovako: skok u vodu s puškom i sigurnosnim užetom oko trupa, kao i iglama za led, koje su mogli koristiti ako su htjeli. Dolazak do ruba, kratak razgovor od 30 sekundi s instruktorm kako bi smirili disanje i otkucaje srca te pokazali da nisu u panici, zatim plivanje na drugi kraj rupe u ledu, izvlačenje puške s leđa pa ispuzavanje niskim puzanjem 3 do 5 m od ruba leda s puškom. Zatim je slijedilo skidanje sigurnosnog užeta i puške, trčanje 200-tinjak metara u smjeru 12 i povratak 300-tinjak metara. Ide se jedan za drugim i onim redom kako su se spremali za paljenje vatre. Nakon povratka s trčanja tih 500-tinjak metara u blagom stanju hipotermije, moralo se što prije upaliti vatru primjenom naučenih znanja. Tek kada je paljenje vatre bilo uspješno, mogli su nastaviti sa skidanjem mokre odjeće, oblačenjem suhe i utopljavanjem oko vatre. Nekima je trebalo nekoliko minuta, a nekima više od toga, svaka minuta bila je ključna. Završet-

kom toga drila, kadeti su imali 45 minuta za suhi ručak, a onda su vojnim autobusima odvedeni prema streljani. Tamo su im podijeljene kutije bojnog streljiva u količini od 6 spremnika. Nakon kratkog upucavanja pušaka, provedeno je gađanje s raznih udaljenosti, počevši od 10 metara pa sve do 150 metara. Gađanje je bilo instinktivnog tipa i provodilo se na instrukturovu zapovijed, koja je bila zvuk zviždaljke. Gađanje je bilo iz svih mogućih stavova, statično, ali i u kretanju. Nakon ispucanih 6 okvira, kadeti su punili novih 6 okvira, tako da im bojnog gađanja tog dana nije manjkalo.

Nakon punjenja spremnika, kadeti su na kacige stavili monokulare za noćno gledanje pa je provedeno noćno gađanje na isti način kao i dnevno, uz iznimku upucavanja optika. Nakon gađanja u kasnim večernjim satima, ukrcani su u kamione i odvezeni na lokaciju 10-ak kilometara dalje u šumu. Zadaća je bila postaviti kamp i primijeniti metodu zaklona od 3 čovjeka kako bi izbjegli hipotermiju tijekom noći koristeći šatorsko krilo, podmetač i vreću za spa vanje uz malo konopa. Uz to je trebalo podići i šator s peći u kojem bi se sušila mokra oprema.

Kadeti su također iskusili i CQB i borbu u urbanom okruženju. Učili su kako s pomoću desetine očistiti cijelu zgradu, sobu po sobu, stubište, kako na najučinkovitiji način prići objektu, izvršiti prisilni ulaz i neutralizirati prijetnju unutar njega. Podijeljene su i trening ručne bombe od gline, koje rade na istom načelu kao i bojne. Korištene su razne metode ulaza u objekte, s pomoću vrata, prozora, ljestvi, podruma i mnogih drugih. Svoje novonaučene vještine kadeti su okušali u tri velika objekta s više od 30 prostorija i velikim brojem hodnika. Kako se dan približavao kraju, provedene su pripreme za noćno djelovanje, tj. postavljanje monokulara za noćno motrenje na kacige. Nakon brifinga i demonstracije, kadeti su proveli zadaću u realnom vremenu, noću uz korištenje noćnih uređaja. Kadeti su u Estoniji svladavali i instinktivno gađanje u kojem se ispred mete dodaje i meta talac, zapovijedanje desetinom i vodom, izvlačenje prijateljskih snaga iz zarobljeništva i još mnoge druge vještine. Kadetima su nakon tečaja dodijeljene diplome, koje potvrđuju kako su naši kadeti kvalitetno usvojili novonaučene vještine.

Autor: Luka Goreta

Posjet kadeta West Pointu

Kroz osam uzbudljivih dana američki kadeti Brian J. Whitfield i Carly A. Woelfel imali su privilegiju istražiti ljepote i čari Republike Hrvatske. Kroz putovanje Lijepom Našom vodili su ih kadeti 5. godine studija Vojno vođenje i upravljanje, kadetkinja nadnarednica Emma Pekić i kadet nadnarednik Nikola Prgomet.

Dolazak u Zagreb označio je početak njihove putovine. Nakon smještaja u vojarnu „Petar Zrinski“, kadeti su odmah započeli s istraživanjem grada. Prvi dan bio je rezerviran za posjet Tehničkom muzeju „Nikola Tesla“, gdje su se divili izumima jednog od najvećih umova u povijesti.

Amerikanci u Teslinu muzeju

Nakon toga, istražujući ulice, tržnice i znamenitosti, upoznali su pobliže Zagreb. Sljedeći dani donijeli su im dublji uvid u vojnu kulturu Hrvatske. Posjet HVU-u uključivao je obilazak kapaciteta akademije i razgovor s instruktorima. Tijekom svog boravka u Zagrebu kadeti su istraživali i kulturne znamenito-

sti grada, slušajući o bogatoj povijesti i kulturi koja oblikuje hrvatski identitet. Putem do Splita, posjetili su Rastoke i imali su priliku upoznati se s poviješću Sinjske alke u Sinju, koja ih je ugodno iznenadila zbog dugotrajnosti očuvanja tradicije. Stigavši u Split i vojarnu „Admiral flote Sveti Letica-Barba“, 27. ožujka, kadeti su se upoznali sa studijem Vojnog pomorstva i brodovima Hrvatske ratne mornarice te svim njihovim karakteristikama (posada, kabine, strojarnica, navigacijski most itd.). Upoznali su se s kulturnim znamenitostima Splita, ali i svim turističkim atrakcijama za mlade. Također su imali priliku posjetiti Klišku tvrđavu, gdje su imali sat mačevanja. Odlaskom u Zadar kadeti su istražili Hrvatsko ratno zrakoplovstvo, upoznavši se s vojnim pilotima i njihovim misijama. Osim vojnih institucija, kadeti su imali priliku istražiti i ljepote Zadra, uživajući u jedinstvenom spoju povijesti i suvremenosti. Povratak u Zagreb nije označio kraj njihovog putovanja, već je bio prilika za ponovno otkrivanje grada. Posljednji dani njihovog boravka rezervirani su za povratak

u Zagreb, gdje su putem do glavnog grada posjetili Muzej Domovinskog rata u Turnju. Stigavši u Zagreb, uputili su se na Sljeme, njegov najviši vrh. Hodnja na Sljeme bila je fizički izazov, ali i bijeg iz gužve grada u prirodu. Posljednji dani putovanja bili su ispunjeni ponovnim istraživanjem Zagreba, dok su se kadeti pripremali za povratak kući.

Sve u svemu, putovanje američkih kadeta kroz Hrvatsku bilo je više od običnog posjeta – bila je to prilika za međukulturalnu razmjenu i učenje, ali i pripremu za odlazak Emme i Nikole k njima.

Posvećenost sportu

Emma i Nikola su od 13. do 21. travnja 2024. godine sudjelovali u programu Foreign Academy Exchange Program (FAEP) koji se održava na američkoj

vojnoj akademiji The United States Military Academy (USMA) West Pointu. Cilj programa je kulturna razmjena, stvaranje prijateljstva među kadetima i razvijanje partnerstva između akademije West Point i vojnih akademija drugih zemalja. Hrvatska je jedna od 30 zemalja koja je ove godine sudjelovala u programu.

Imali su priliku čuti iskustva s vojnih akademija širom svijeta te vidjeti kako funkcioniра jedna od najprestižnijih vojnih akademija na svijetu, u potpunosti pratiti dnevni raspored američkih kadeta, ali

i sudjelovati na nastavi. West Point je ispunjen velikim sportskim terenima namijenjenim raznovrsnim sportovima te su kadeti sudjelujući na njihovim fizičkim aktivnostima i vojnim obukama stekli brojna nova iskustva. Usto, imali su priliku vidjeti kako izgleda simulacijsko središte, a organiziran je i obilazak New Yorka, gdje su se naši kadeti pobliže upoznali s američkom kulturom i svime što ona pruža. Emmi i Nikoli se, kako kažu, najviše svidjela upravo posvećenost sportu ukorijenjena u kadetski identitet i bogata tradicija koja prožima svakodnevni život kadeta. Ako išta možemo naučiti od američkih kadeta, a tu sigurno ima nekoliko lekcija, njegovanje, stvaranje tradicija i posvećenost sportu sigurno je nešto što bi više voljeli vidjeti na HVU-u. Na West Pointu podrška kadetima u sportu je izvanredna i sustavno organizirana. Svaki sportaš ima pristup širokom spektru sportskih aktivnosti, i profesionalno i rekreativno. Dostupne su raznolike aktivnosti, od američkog nogometa, nogometnog tenisa, ragbijata, atletike, hokeja, košarke, pa do pocketballa, penjanja i e-sportova. Za svaku aktivnost na raspolaganju su im osobni treneri i bogati sportski objekti i tereni. Kadeti imaju optimalne uvjete za vježbanje i natjecanje. Za svaki od tih sportova postoji stručni tim trenera i kineziologa, osiguravajući kadetima profesionalnu i sustavnu podršku. Satnijska obilježja, osjećaj pripadnosti postrojbi i jak esprit-de-corp vidljivi su na svakom koraku, a povezanost s poviješću i simbolika prožima svaki dio dana kadeta. Kadetima se predaje puno veća odgovornosti, a kroz svoju kadetsku službu, prema godini školovanja, već obnašaju zapovjedne dužnosti bez djelatnih vojnih osoba. Kadetsku brigadu i aktivnosti u potpunosti vode kadeti, uz potporu nekolicine instruktora. Na ovaj način kadeti se osnažuju u vođenju i razvijaju se u sposobne zapovjednike te na taj način upoznaju sve vrline, mane i odgovornost budućeg posla.

Kadet treće godine Brian i kadetkinja četvrte godine Carly srdačno su dočekali naše kadete i pružili im gostoprivrstvo koje će dugo pamtit. Hvala im što su tako lijepo ugostili naše kadete, ali hvala i Emmi i Nikoli na prepričanom iskustvu i dojmovima svega viđenog te predstavljanju kadeta Oružanih snaga u najboljem svjetlu.

Autorice: Ivona Certa i Dragica Kusić

Uzbuđljivo natjecanje iz streljaštva pod okriljem Oružanih snaga Republike Hrvatske predstavlja vrhunac sportske izvrsnosti i vojničke discipline. Održava se na streljani u lipnju 2024.

OSRH-ovo natjecanje iz streljaštva

Prije početka natjecanja, obvezni trening osigurao je da su sve postrojbe bile u potpunosti pripremljene za izazove koje ih očekuju. Natjecanje je podijeljeno na dva dana kako bi obuhvatilo svih pet disciplina.

Svaka postrojba ima pravo na tri treninga prije natjecanja, što pruža dodatnu priliku za usavršavanje tehnika i strategija. Timski duh je ključan jer se natječu kao postrojba, pri čemu se bodovi zbrajaju za rangiranje. Natjecanje nudi i individualnu konkureniju, gdje se ističu najbolji pojedinci.

Discipline poput preciznog gađanja pištoljem na različite udaljenosti zahtijevaju i vještinu i koncentraciju i kontrolu emocija. Za muškarce, tu je i izazov puške na 200 metara, dok se žene natječu u disciplini pištolja na 25 metara.

STEM Games: kombinacija sporta i znanja

Na velikom studenskom natjecanju STEAM Games sudjeluju gotovo svi tehnički fakulteti u Hrvatskoj,

pa tako i vojnostudijski program Vojno inženjerstvo. STEAM Games, sinonim za 'Science, Technology, Engineering, Arts, and Mathematics', predstavlja inovativno natjecanje koje objedinjuje akademske discipline sa sportskim duhom. Održava se u Umagu, a pruža platformu za mlade talentirane studente kako bi pokazali svoje vještine i kreativnost. Ovo natjecanje obuhvaća različite discipline koje su obuhvaćene u 9 sportova u muškoj i ženskoj konkurenciji. Osim sportskih natjecanja, održavaju se i natjecanja iz znanja.

Ovo natjecanje potiče suradnju studenata u formiranju timova s različitim disciplinarnim pozadinama kako bi rješavali aktualne probleme primjenom znanstvenih metoda, unutar dinamičnog natjecateljskog okruženja. Ono se sastoji od četiri područja, svako povezano sa STEM područjem (prirodoslovje, tehnologija, inženjerstvo i matematika), gdje svaki tim odabire jedno područje za svoje natjecanje. Za razliku od klasičnih studentskih natjecanja koja se fokusiraju na teorijsko znanje, naše natjecanje usredotočuje se na kreativne i praktične izazove.

Ove izazove osmišljava grupa mentora – mladih stručnjaka iz akademske i industrijske zajednice, koji potiču studente da istražuju i rješavaju stvarne

probleme današnjice. Kadeti će ove godine sudjelovati na četiri od devet sportova, a to su: futsal, kros, odbjorka na pijesku, veslanje i znanje.

Unizg natjecanje iz streljaštva

Paralelno s OSRH-ovim natjecanjem, studenti Sveučilišta u Zagrebu organiziraju svoje natjecanje iz streljaštva. Unizg natjecanje pruža priliku studentima da pokažu svoju strast i vještinu u streljaštvu dok se međusobno nadmeću za titulu najboljeg.

Prošlogodišnje Unizg natjecanje održano je u Domu sportova, a ove godine 7. svibnja na Hrvatskom vojnom učilištu „Dr. Franjo Tuđman“ prema sljedećim kriterijima: svaki natjecatelj ima mogućnost ispuštanja dva metka u deset meta, a prije samoga gađanja ima pravo na 10 minuta probe. Prošle godine na ovome je natjecanju sudjelovalo 5 kadeta, a jedna kadetkinja osvojila je drugo mjesto pucajući iz serijske zračne puške.

Nogometni turnir "Filip Trzun"

Nogometni turnir pod nazivom "Filip Trzun" nije samo sportsko natjecanje, već i prilika da se oda počast poginulom kolegi kadetu. Turnir okuplja

mlade nogometne nade Kadetske bojne koji svojom strašću i talentom ističu važnost sportskih vrijednosti i zajedništva.

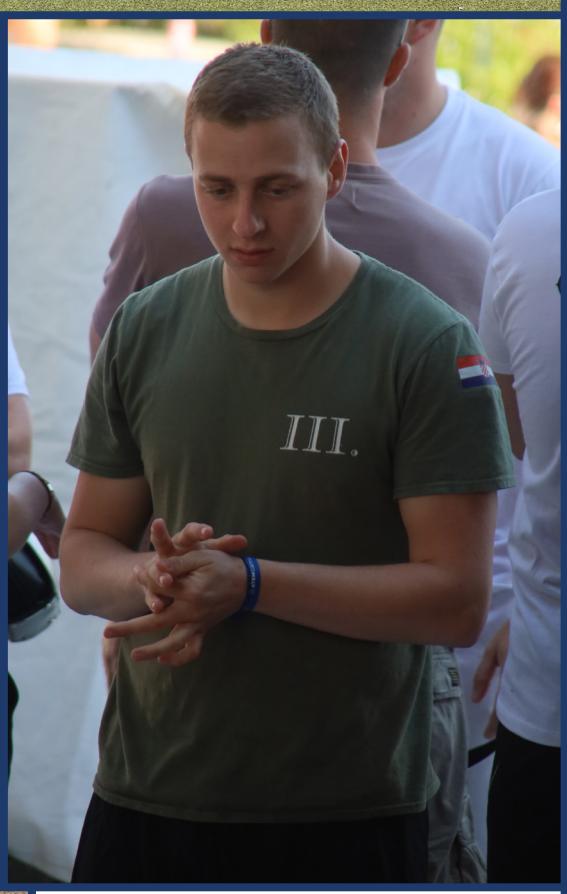
To je nogometni turnir u futsalu u kojem se natječu epipe sa svih godina i smjerova. Svake je godine ovo natjecanje sve napetije, a podrška koju drugi kadeti daju svojim kolegama s tribina dio je bez kojega ovo natjecanje ne bi bilo toliko značajno za sve kadete.

Povezivanje sporta i sjećanja

Zajedništvo i prijateljsko suparništvo u finale je dovelo kadete iz prve i kadete iz četvrte satnije, a pobjedu je odnijela prva satnija. Ove godine je turnir u svibnju pa s nestrpljenjem iščekujemo vidjeti koju će ekipu sreća pratiti ove godine.

Uz ove izazovne događaje, mladi kadeti imaju priliku pokazati svoje sposobnosti, izgraditi timski duh i stvoriti nezaboravne uspomene koje će ih pratiti kroz njihovu vojnu i akademsku karijeru.

Autorica: Dora Jajčinović

23_Ni ovo nije bija moj dan, brg Ante Čokolić

Ovaj broj lista obogatio je iskusni brigadir Ante Čokolić, poznat po djelima tijekom i nakon rata, a odnedavno i svojim književnim djelom. Odazvao se našem pozivu te nas ponovno uvukao u svijet svoje nevjerojatne priče. Rođen je 1968. godine, a tijekom Domovinskog rata sudjelovao je u mnogim vojnim operacijama. Nakon rata nastavio je svoju vojničku karijeru,

a također se posvetio i pisanju. Njegova knjiga 23_ni ovo nije bija moj dan govori o njegovim iskustvima i doživljajima tijekom rata i nakon njega. Kroz svoje pisanje Čokolić otkriva mnoge aspekte vojničkog života, izazove s kojima se susretao na bojištu, ali i emocionalne i psihičke napore koje je proživljavao. Knjiga pruža uvid u ratnu stvarnost iz perspektive vojnika ističući složenost situacija s kojima su se suočavali, ali i njihovu hrabrost i predanost svojoj zemlji. Čokolićeve iskrenost i autentičnost pridonose dubini i emotivnoj snazi njegovih priča čineći ovu knjigu važnim svjedočanstvom o ratnim događajima i ljudima koji su ih proživjeli. Svojim je posjetom počastio i kadete na Hrvatskom vojnom učilištu te pozvao sve nas da kroz njegovo djelo upoznamo i Hrvatsku vojsku u Domovinskom ratu i njega i njegove prijatelje i suborce. Njegovo djelo možete pronaći u našoj knjižnici u Zagrebu i u Splitu. Nedavno je publicirao i dopunjeno izdanje knjige kako bi slovom zauvijek utkao imena još i više suboraca i heroja Domovinskog rata koja su mu pri prvom pisanju pobegla iz sjećanja. Ostavio nam je i jedan takav primjerak s posvetom u našemu kadetskom klubu te svatko tko knjigu želi pročitati, ona mu je na raspolaganju.

Unutar knjige nalaze se mnoge posvete i živim i stradalim suborcima, a jedan od njih je i najbolji prijatelj autora Miljenko Zečić

Preporuka ovogodišnjih najčitatelja

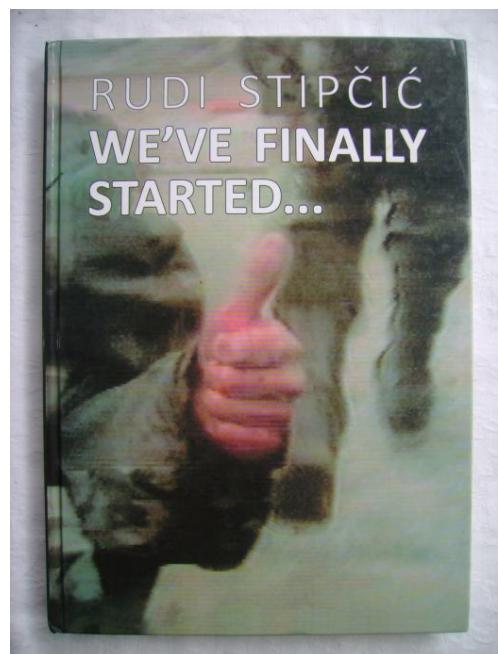
Zlatni kavez, Camilla Lackberg

Psihološki triler, favorit među žanrovima, i djelo najdraže spisateljice naše Matee, Zlatni kavez odlično je ako se želite na trenutak odvojiti od vojne tematike i pročitati nešto dramatično i snažno. Zlatni kavez roman je o ženi koja je iskorištена i izdana, ali koja uspijeva preuzeti sudbinu u svoje ruke. To je dramatična i odvažna priča koja pomiče granice – anatomija osvete jedne žene koja je odbila biti žrtva.

Napokon smo krenuli..., Rudi Stipčić

Ovo djelo generala Rudija Stipčića, ratnog zapovjednika Operativne grupe Posavina, predložila nam je ovogodišnja najčitateljica kadetkinja desetnica Matea Štangl.

Kako ona kaže: „Inače volim čitati psihološke trilere i krimiće i dnevno pročitam preko 100 stranica takve tematike, ali djelo koje bih izdvojila kao zanimljivu i korisnu vojnu tematiku i preporučila kadetima koje zanima zapadnoslavonsko bojište ili općenito vole čitati o Domovinskom ratu jest Napokon smo krenuli... autora Rudija Stipčića, koje mi se svidjelo s obzirom na broj informacija koje mi je pružilo i pomoglo dozнати mnogo više o operacijama Otkos 10 i Orkan '91, o kojima sam prije znala malo. Ugodno sam iznenadena što sam se našla na ovom popisu jer sam bila uvjerenja da postoje kadeti koji čitaju mnogo više od mene”.

Čitateljski klub u suradnji sa španjolskim kadetima

Zaragoze

Knjižnica Hrvatskog vojnog učilišta organizira brojne aktivnosti za promicanje čitanja, a jedna je od tih aktivnosti Čitateljski klub, koji upravo puni godinu dana. Čitateljski je klub otvoren za sve kadete i djelatnike te pripadnike oružanih snaga u suradnji s akademijom General Militar de Zaragoza, Španjolska. Suradnja s njihovim kadetima dogodila se nakon posjeta naših kadeta Zaragozi.

Voditeljica Knjižnice Alma Lušetić i naša knjižničarka Maja Halapir u sklopu programa Erasmus+ boravile su u španjolskoj vojnoj akademiji prošle godine i promicale Hrvatsko vojno učilište i našu Knjižnicu te učile o praksama njihovih kadeta. Španjolcima se svijedla ideja o čitateljskom klubu pa su se povratno javili našim knjižničarkama nakon njihova posjeta kako bi povezali kadete jednog i drugog učilišta i tako je sve počelo. Suradnja je još u fazi prilagodbe i za sada je bookclub imao dva online susreta, a otprilike broji 20-ak članova s obje strane. Ideja je da kadeti čitaju isti tekst ili dio teksta pa poslje raspravljaju o njemu na engleskom jeziku i dijele svoje dojmove i mišljenja. Osim samog čitanja, međusobno dijele i iskustva koja prikupljaju na samoj akademiji pa uspoređuju svoje kadetske živote. Djela o kojima se raspravlja, biraju se putem ankete kako bi se vidjeli interesi kadeta. Interesi su različiti, od stručne vojne tematike pa do klasične literature i publicistike. Za prvi put predloženo je djelo *The obstacle is the way* Ryana Holidaya. Djelo pruža pozitivan pogled na to kako kroz prepreke pronaći izvor inspiracije u dostizanju svojeg maksimuma na putu do cilja. Razgovara se i o mogućem posjetu u sklopu Erasmusa ili vojne razmjene Emilyo. Program je odobren i od strane zapovjednika HVU-a generala Zdilara i nadamo se da će ova aktivnost pridonijeti ne samo poboljšanju engleskog jezika već i samopouzdanju kadeta u javnim razgovorima, iznošenju svojih stavova i

raspravama o naučenim lekcijama. Uz prednosti čitanja, kadeti razvijaju i iskustva u međunarodnom okruženju. Naša knjižničarka ističe kako su svi kadeti i više nego dobrodošli prijaviti se bez stroge obveze nazočnosti na svakom susretu. Klub nastoji prilagoditi susrete brojnim obvezama kadeta i održati susrete barem jednom mjesečno. Aktivno sudjelovanje je poželjno i nagrađuje se. Za dodatne informacije kadeti se mogu javiti u Knjižnicu ili kadetu Stjepanu Čakariću, koji je određen kao osoba za kontakt.

Kadet Stjepan Čakarić ističe:

„Smatram da je ovaj program vrlo koristan kako bismo se povezali s kadetima iz drugih zemalja. S njima komuniciramo praktički uživo i mislim da je to jako dobro za neku buduću povezanost i sklapanje novih prijateljstava. Dosta smo aktivni, ugovaramo sastanke. Osobno komuniciram i s njihovim predstavnikom Fernandom pa on preko svojih profesora ugovara moguće sastanke.“

AUTOR: SARAH VALJAK

Od ideje do gotovog proizvoda

Kadeti 19. naraštaja studija Vojno inženjerstvo bili su 26. travnja u planiranom nastavnom posjetu Metal-skoj industriji Varaždin (MIV) u okviru praktične nastave iz predmeta Proizvodne tehnologije. Tvrтka ih je impresionirala svojim proizvodnim kapacitetima i tehnološkom cjevovitošću na dvije proizvodne lokacije. Tvrтka MIV osnovana je 1939. godine, s osnovnom djelatnošću lijevanja željeza, a od 1954. pokreće proizvodnju armatura i fazonskih dijelova za vodovodne sustave, energetiku i procesnu industriju, po čemu je danas jedan od vodećih svjetskih proizvođača. Radi uglavnom za vanjsko tržište, a proizvode izvozi u više od 40 zemalja svijeta. Od 2018. godine MIV je u vlasništvu njemačke firme Hawle Germany GmbH, čime je dodatno ojačao tržišnu poziciju na području Europske unije. Zapošljava više od 600 radnika. Jedna je od rijetkih tvrtki koja se može pohvaliti činjenicom da u svojim kapacitetima zastupa sve dijelove proizvodnog procesa, od projektiranja do završnog ispitivanja gotovih proizvoda, ili, kako oni taj proces još zovu, „od ideje do gotovog proizvoda“. U MIV-u se provodi integriran sustav upravljanja kvalitetom, okolišem i energijom, uskladen s aktualnim ISO normama. Tijekom posjeta kadete su primili: g. Michael Herbeck, predsjednik upravnog odbora MIV-a, g. Filip Kliček, izvršni direktor MIV-a, i g. Thomas Bohl, direktor Hawle Armaturen GmbH. Po završetku obilaska proizvodnih pogona, kadeti su pozvani i na ručak u restoranu firme.

Obljetnica 4. GBR-a „Pauci“

Dana 28. travnja obilježena je 33. obljetnica osnutka Motorizirane gardijske brigade „Pauci“. Obilježavanje 33. obljetnice osnutka počelo je odavanjem počasti svim poginulim, umrlim i nestalim hrvatskim braniteljima, polaganjem vijenaca u spomen-kapelici Sveti Križ. Četvrta brigada tijekom Domovinskog rata nije znala za poraz ni za izgubljeni položaj, a 196 pripadnika 4. gardijske brigade živote je položilo na oltar Domovine. Udarna brigada preustrojem je postala 3. mehanizirana bojna GMBR-a.

Podizanje stipendije kadeta

Usvojen je prijedlog ministra Ivana Anušića o podizanju stipendija kadetima i vojnim stipendistima. Pravilnik o načinu i uvjetima sklapanja ugovora o kadetskoj službi i ugovora o stipendiraju (NN, br. 50/30) članak 8. mijenja se i glasi:

„Mjesečna stipendija za kadete utvrđuje se u sljedećim iznosima:

1. godina studija – 250.00 eura
2. godina studija – 300.00 eura
3. godina studija – 350.00 eura
4. godina studija – 400.00 eura
5. godina studija – 450.00 eura”.

Švedski stol

Nezaobilazna vijest ove godine svakako je i švedski stol za doručak, koji su kadeti dugo priješljivali. Švedski stol započeo je svoje djelovanje 2. travnja i vidno povećao broj kadeta koji se prijavljuju na doručak. Hrana koja je nekad bila samo određenim danima, sada se svaki dan nudi u cijelosti, a usto još i mnogo novih proizvoda. Sada je tu i neizostavan aparat za kavu, koji kadetima omogućava postizanje dovoljne razine energije potrebne za početak dana. Moramo priznati da nas je ovaj put prevario naš skeptični način razmišljanja te da je velik broj kadeta poprilično zadovoljan ovim novitetom u svojoj svakodnevici.

Kadetski klub

Naš voljeni Kadetski klub doživio je preporod u zadnjih nekoliko mjeseci. Ponovno je privukao mnoštvo kadeta, koji u njemu vide način da iskoriste slobodno vrijeme za druženje i zabavu, kao način razbibrige i prostor gdje u miru mogu popiti kavu ili neki drugi napitak u krugu vojarne. U „4 stupa“ od ovog mjeseca započeli su i pub-kvizovi s raznim temama, a šuška se i o drugim aktivnostima koje možemo očekivati u skorijoj budućnosti. Nadamo se da će novi vlasnici iskoristiti popularnost koju je Klub ponovno zadobio i nastaviti razvijati njegov ugled.

Autor: Luka Goreta

Učenje stranih jezika je IN 2

Bonjour, bon retour!

Prošlo je već dvije godine otkako smo vas upoznali s ljepotama svjetskih jezika u našem članku pod naslovom UČENJE STRANIH JEZIKA JE IN. Sada se vraćamo jer vrijeme je da ponovno zavirimo u čari učenja jezika, ali ovoga puta u malo drugčijem svjetlu. Za razliku od prije dvije godine, kada je pisan prvi dio ovoga članka, ovoga su puta, po prvi put u povijesti kadetske bojne, na Hrvatskom vojnog učilištu kadeti dobili priliku uz vojni engleski učiti i još jedan jezik. To je, naravno, francuski jezik.

O francuskom jeziku

Francuski jezik spada u skupinu romanskih jezika i potječe iz latinskog. Koristi se kao službeni jezik u Francuskoj, Belgiji, Luksemburgu, Švicarskoj, Monaku, Kanadi, kao i u nekoliko afričkih zemalja i drugih dijelova svijeta. S obzirom na svoj utjecaj tijekom kolonijalnog razdoblja, francuski je jedan od šest službenih jezika Ujedinjenih naroda. Jezik je poznat po svojoj melodioznosti i eleganciji te je važan jezik u svijetu mode, kulture, kuhinje i diplomacije. Francuski se također dijeli na nekoliko dijalekata, od kojih su najvažniji standardni francuski (francus-

ki iz Francuske) te kanadski francuski (québécois). Francuski jezik ima i velik broj posuđenica iz drugih jezika, posebice iz latinskog, talijanskog, arapskog i engleskog jezika. S obzirom na njegovu važnost i utjecaj, učenje francuskog jezika može otvoriti mnoge mogućnosti u karijeri, putovanjima i međukulturalnoj komunikaciji.

Kako je sve započelo

Tečaj francuskog jezika za kadete pokrenut je krajem 2023. godine na inicijativu djelatnika Središta za strane jezike „Katarina Zrinska”, koje su kroz rad s kadetima uočile njihovu veliku želju i volju za učenjem novog jezika. Uvidjeli su da bi francuski jezik kadetima mogao poprilično koristiti u vojnom svijetu kao drugi službeni jezik NATO-a te kako bi njegovo svladavanje kadetima moglo otvoriti nova vrata u budućoj karijeri. Nakon što je zapovjednik Hrvatskog vojnog učilišta general-bojnik Slaven Zdilar dao svoje odobrenje, oformljene su skupine te je 20. studenog započeo tečaj. Tečaj stranog jezika se kao tema već dugo provlačio kroz kadetska usta. Naravno, bez velike želje kadeta da savladaju nove jezike tečaj ne bi imao smisla. Ankete koje su prethodile tečaju pokazale su da je broj zainteresiranih

kadeta velik i da se s tečajem može započeti.

Tečaj je počeo u studenom te se održava u dva predavanja u trajanju od sat i pol tjedno. Predavanja su organizirana u skladu s fakultetskim rasporedom kadeta i održavaju se u popodnevnoj smjeni. Kadeti su organizirani u tri skupine s tri različite profesorice: prof. Kristinom Svilić-Maljković, prof. Steljom Ponjan-Prepeljić te profesoricom dr. sc. Jelenom Puškarić. Bez njihove velike želje za prenošenjem znanja ništa od ovog, naravno, ne bi bilo moguće. Broj kadeta po skupini varira, ali su to uglavnom skupine do 10 polaznika. Kadeti usvajaju novi jezik u Središtu za strane jezike „Katarina Zrinska”, odnosno, kako je kadetima više poznat naziv, objekt broj 6. Za kraj jedan od polaznika tečaja kadet desetnik Stjepan Vukušić podijelio je s nama s svoje iskustvo svladavanja novog jezika:

„Iako sam učio francuski tokom cijelog svog srednjoškolskog obrazovanja, smatram da mi je ovaj tečaj dodatno proširio vokabular i vratio težnju za učenjem francuskog jezika. Moje uvjerenje je da je mogućnost usvajanja znanja stranih jezika okosnica osobnog i profesionalnog razvoja, kako nas kao kadeta, tako i budućih časnika OSRH-a.”

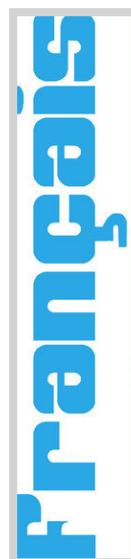
Tečaj francuskog trebao bi se nastaviti i sljedeće godine ako to u Središtu bude moguće s obzirom na rasporede i djelatnika Središta i kadeta.

Kadet desetnik Stjepan Vukušić

Autor: Luka Goreta

Neke od aplikacija koje su korisne prilikom samostalnog učenja stranih jezika svima su poznati Duolingo i manje poznat, ali jednako učinkovit Mondly.

Izdavač Hrvatsko vojno učilište Dr. FRANJO TUĐMAN Za izdavača gb SLAVEN ZDILAR

Uredništvo LUKA GORETA (glavni urednik), ANA KRIŠTO (zamjenica glavnog urednika), ANTE DENONA (ografički dizajn), MARIJA SOMEK (ografički dizajn), MAJA ZAGORAC (novinarka), LOVRO IVANČIĆ (novinar), SARAH VALJAK (novinarka), KATARINA KREŠAN (novinarka), IVONA CERTA (novinarka), LUCIJA TUNJIĆ (novinarka), MELANIE GLAD (novinarka), DORA JAJČINOVIĆ (novinarka), LUCIA MARUŠIĆ (novinarka), JOSIPA SAMARŽIJA (novinarka), DRAGICA KUSIĆ (novinarka), DRŽISLAV BEKIĆ (fotograf)

Dizajn i mentoriranje Odsjek uredništva OKID-a Tisak i uvez Tiskarski odsjek OKID-a

Zagreb, Ilica 256b www.morph.hr www.osrh.hr v